In nieuw gewaad

International Seamen's Club officieel geopend

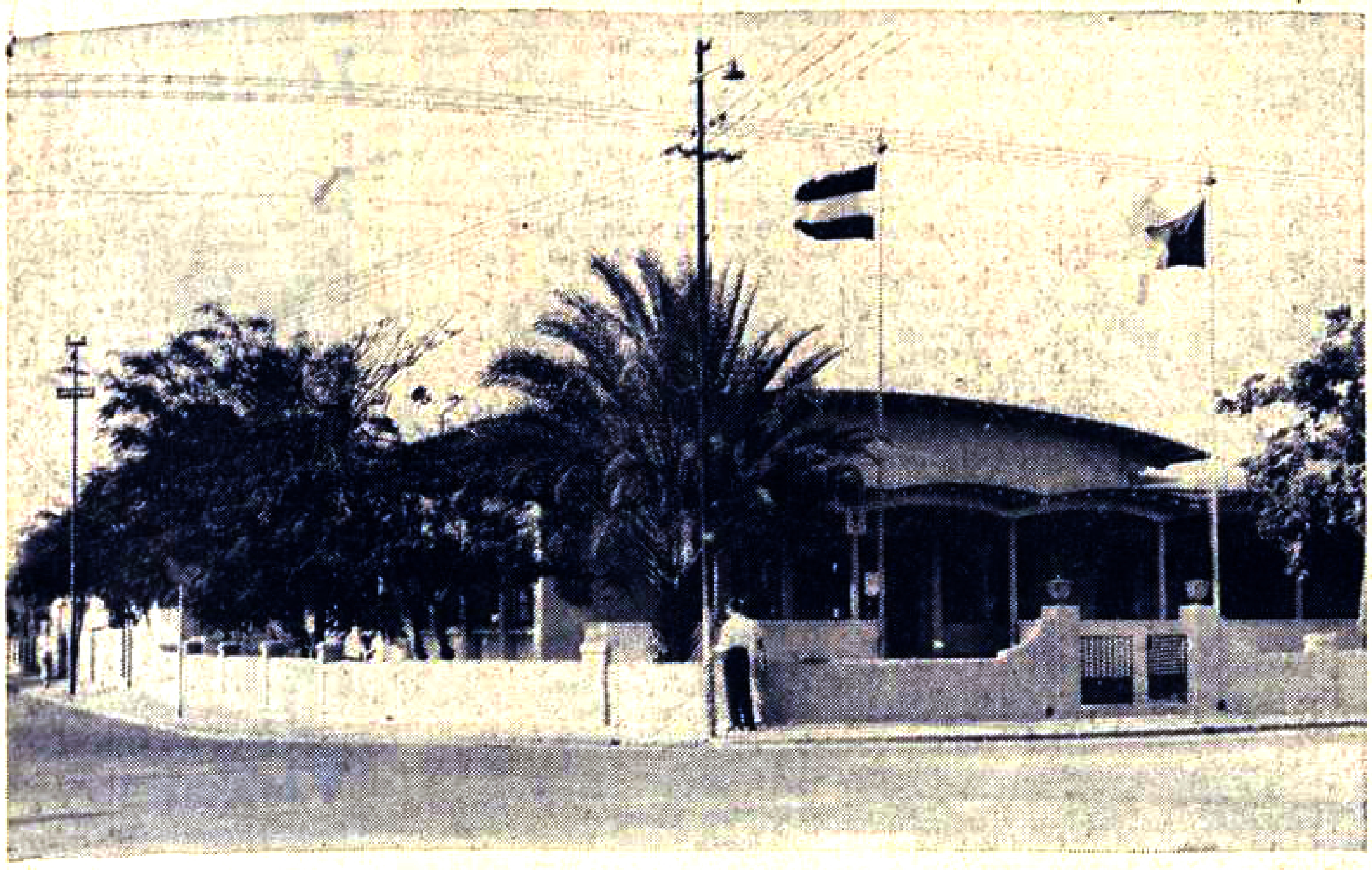

Het vooraanzicht van de International Seamen's Club te San Nicolaas, genomen vanaf de hoek van het Politiebureau. Links is de weg naar Seroe Pretoe, rechts de Bernhardstraat.

Een doorkijkje naar de recreatiezaal, waar op de dag van de opening het bestuur gezorgd had voor een originele bowl. Onder de vele gasten merkten wij nog op de Commandant van de Marinierskazerne, majoor G. J. B. Veenhuys en echtgenote.

32000 zeelieden uit 45 landen gingen in 1954 over de drempel

Oranjestad. — Zondagmiddag 2 uur werd de International Seamen's Club te San Nicolas officieel geopend. Enige tijd geleden was de club reeds door Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt ingezegend en thans had de officiële opening plaats. De Club is een non-profit organisatie, die in dienst staat van de zeeman, ongeacht nationaliteit, kleur of godsdienst. De grote donateurs zijn de olie en scheepvaart maatschappijen, doch ook kwamen giften binnen van particulieren van Aruba en andere landen.

De nieuwe Internationale Zeemans Club is als het ware over de oude heen gebouwd, uitgebreid en gemoderniseerd, zodat de zeeman er thans een ruimer tehuis vindt. Ondanks de constructie van het gebouw, is het bedrijf nimmer gesloten geweest. De bouw heeft men in drie perioden moeten uitvoeren om sluiting te voorkomen. De plaats waar thans dit zeemanshuis staat, werd vroeger jaren ingenomen door de R.K. Kerk, of beter gezegd de recreatiezaal van het Zeemanshuis staat nu waar vroeger de bescheiden R.K. Kerk heeft gestaan. De logementsafdeling omvat 4 dubbele en 4 enkele kamers, zodat 12 zeelieden er tegelijkertijd kunnen logeren. De vroegere keuken en de eetzaal zijn verdwenen en daarvoor in de plaats zijn luchtiger en moderner vertrekken gekomen. Men heeft desondanks met de ruimte gewoekerd en kans gezien er een woning voor de manager en een recreatiezaal bij te maken. Een heerlijke patio met een bescheiden tuintje biedt de zeeman een rustig zitje. Daarbij is er nog een lees- en schrijfkamer met bibliotheek, zodat men er alles kan vinden wat nodig is. Bovendien is er nog een kapper en een souvernirzaak. Het geheel is van cementblokken opgetrokken en in harmonie met de omgeving gebracht.

Een eigen tehuis

De zeeman kan er postzegels kopen, schrijven, lezen, zich bezig houden met biljarten en andere spelen. In 1954, toen de club nog in aanbouw was, bezochten toch nog 32000 zeelieden, die 45 verschillende landen vertegenwoordigden, deze club. Het is dan ook niet een zeemanshuis, maar een originele internationale zeemans club. De clubbeheerder, de heer H. C. Verkruissen, bezoekt de schepen regelmatig en helpt de zeeman waar zulks maar mogelijk is. Ook het bezoeken van de zeelieden, die in het hospitaal liggen, behoort tot zijn taak.

Bij eigen aanschouwing weten wij dat de heer Verkruissen enorm veel werk verzet heeft voor deze zeemansclub.

Voor elck wat wils

De zeeman kan in zijn club niet alleen eten, drinken en slapen, hij kan er ook de nodige ontspanning vinden. Twee maal per week worden er films vertoond in de patio en de K.L.M. is ingeschakeld om steeds de nieuwste tijdschriften en kranten van alle delen van dewereld aan te voeren, vooral het z.g. Sporting News van Miami. Tevens worden er door de club picnics, rondritten over het eiland en andere attracties georganiseerd. Door middel van een bord worden de zeelieden op de hoogte gehouden van de bioscoop programma's, vertrek en aankomst van schepen en, last but not least, van de diensten in de verschillende kerken.

Vrienden helpen

Het is te begrijpen, dat, waar het een organisatie betreft welke zonder winst werkt en met beperkte middelen, de beheerder niet kan doen wat hij eigenlijk wel zou willen. Gelukkig dat de vele vrienden van de club hierin helpen. Bovenaan de lijst van vrienden staat de locale handel, die het mogelijk maakt telkens in de Kersttijd ongeveer 350 kerstpakketten aan de zeelieden te schenken. Het is in deze tijd, dat de Lago Damesclub zorgt voor de nodige koekjes. Tijdschriften van particulieren en diverse clubs van ons eiland vinden hun weg naar de schepen en in de Zeemansclub.

Om deze gehele organisatie op de been te houden, zijn er 15 mensen geemployeerd, varierende van een manager die de gehele dag in touw is, tot de schoonmaakster, een barkeeper en een wachter toe. Jaarlijks worden er aan deze mensen ongeveer een bedrag van f. 37.000.— uitbetaald. Het gehele beleid, financieel als anderszins, is in handen van een bestuur gelegd, dat onbaatzuchtig medewerking verleent. Het bestaat uit de heren W.T. Murphy voorzitter, F. E. Griffin onder-voorzitter, D. D. Daleski penningmeester, T.F. Eagan secretaris, alsmede de commissarissen de Z.E. pastoor W. de Haas o.p., F. de P. Wever, C. Schwengle, T. V. Malcolm, J. E. Stovekên, J. N. J. Royer, E. de Cuba, J. R. Proterra, J. Winstanley en manager H. C. Verkruissen.

Op 12 Februari 1934 werd in de Bernhardstraat een bescheiden Zeemanshuis opgericht in een houten gebouwtje. Nu, 7 Augustus 1955, werd de nieuwe International Seamen's Club geopend in een gebouw de zeeman waardig. Het is een teken van waardering voor wat de zeeman de eeuwen door voor de naties heeft gedaan.

Rechts van de ingang, zodra men de club binnen komt, bevindt zich de souvenirsshop, waar men dikwijls de heer Jan Meyer, assistent-manager, kan aantreffen. Deze foto werd genomen op de dag van de officiële opening. De drie heren, waarvan de middelste de voorzitter Murphy is, verwelkomden de vele gasten, w.o. de gedeputeerden E. Petrona, Fitchi Croes en Oscar Henriquez, alsmede de landsminister van Financiën, F. Beaujon.